

THEOGNIDEA

985 ἡμεῖς δ' ἐν θαλίησι φίλον καταθώμεθα θυμόν,
 ὄφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρηι.
 αἴψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἦβη·
 οὐδ' ἵππων ὀρμὴ γίνεται ὠκυτέρη,
 αἶ τε ἄνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
 λάβρως, πυροφόρῳι τερπόμεναι πεδίῳι.

990 πῖν' ὀπόταν πίνωσιν· ὅταν δέ τι θυμόν ἀσηθῆις,
 μηδεὶς ἀνθρώπων γνῶι σε βαρυνόμενον.

ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσεται, ἄλλοτε δ' ἔρδων
 χαιρήσει· δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνὴρ.

995 ⊗ εἰ θεῖης Ἀκάδημε ἐφίμερον ὕμνον ἀεΐδειν,
 ἄθλον δ' ἐν μέσσωι παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
 σοί τ' εἶη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρισάντοιν,
 γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.
 τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
 ἄρτι πάραντ' ἐλάοι μέσσατον ἡμαρ ἔχων,
 1000 δείπνου δὲ λήγοιμεν, ὅπου τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
 παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι,
 χέρνιβα δ' αἴψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω,
 εὐειδῆς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

993 - 6 et 997 - 1002 Ath. 310ab